

פרשת ויגש

- **"כִּלְהִנְפֹשׁ הַבָּאָה"** (מו,כו) - בקדמא והוא מלרע. ואינו לשון עבר, אלא לשון הווה. אבל **"כִּלְהִנְפֹשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שִׁבְעִים"** (פסוק כז), הוא לשון עבר, לפיכך טעמו מלעיל - בבית, ועיין רש"י ז"ל.
- **"וַיֵּאָסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ"** (מו,כט) - האלף בשוא לבדו ולא בחטף-סגול.
- **"בְּאֶרֶץ רְעֻמְסִס"** (מז,יא) - בשני שואים הראשון נח והשני נע ועיין בראב"ע ותבין כיצד יכולה להשתנות המשמעות.
- **"וּתְלָהּ"** (מז,יג) - מלעיל, ומפיק ההא מפני שהיא שורשית ולא תוספת ללשון נקבה, כמו **"וַיִּתְבַּהֲמָה"** (יט,טז). ודומה לו **"נָגְהָה"** שגם הוא מלעיל ומפיק הא.
- **"הִבְּוּ מִקְנֵיכֶם"** (מז,טז) - מלרע.

- **"וְאָלְהָ שְׂמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה"** (מו,ח-כח) שמות פרטיים בד"כ יבואו מלרע לכן צריך לאמר ישראל, יעקב, ראובן, שמעון, לוי, גרשון, יהודה, דינה, אשר, לאה, רחל, יוסף, אסנת, וכו' בהארכת התנועה האחרונה, אולם ישנם שמות שבאים מלעיל וצריך בהם להאריך בתנועה שלפני האחרונה: לדוגמא: אֶהָד, צָחַר; פָּרָץ, סָרְדָּה, חֲבֵרָה, בְּכָר, יָצָר; זָרַח, שָׁרַח, גְּלַעַל, פְּוֹטֵי פְרָעִי; אֶפְרָיִם, מִצְרָיִם. יש לשים לב לחלוקה לקבוצות (המופרדים כאן בנקודה-פסיק) שלכל קבוצה אופן ניקוד מסוים המכונה משקל והוא גם קובע אם המילה מלרע או כמו בדוגמאות אלו מלעיל.
- **"אִם־לֹא יִרְדּוּ אִתְּכֶם הַקָּטָן"** (מד,כג) - הטית בחולם אבל **"יִלְדוּ זְקֵנִים קָטָן"** (מד,כ) הטית בקמץ.
- **"כִּי עֲבַדְךָ עָרַב אֶת־הַנְּעָר"** (מד,לב) - הריש בפתח והוא פועל, לא בצירי שאז היה תואר.
- **"עַל־צִוְאֵי בְנֵי־מִן־אֲזִיזִי"** (מה,יד) - ע"פ הרב אור-תורה והמנחת-שי היוד מועמדת. ושמעתי שהרב יוסף זליכה הורה לקוראו ללא העמדה ביוד ואולי מפני שהוא ספק בנוסחאות כפי שמביא המ"ש אין לנו לשנות ללא ראיה ברורה, ואולי יש מסורת ליהודי בבל לקוראו ללא העמדה ביוד וצע"ע.
- **"וְעֵינֵיכֶם אֶל־תְּזוּס"** (מה,כ) - החית בחולם שהוא לשון נקבה - העין היא לא תחוס, ובשורוק הוא לזכר נוכח (אתה תחוס). ואגב כך נעיר שבהשכבה יש לאמר **"המרחם הוא יחוס וכו'"** - כשהחית בשורוק, לא בחולם.
- **"וַיִּפְרֹץ וְזָרְזוּ"** (מו,יב) - שני הווים בקמץ ולא בשוא.
- **"וּבְנֵי זִבְלֹן סָרְדוּ וְאֶלֹן"** (מו,יד) - האלף בצירי לא בפתח. **"וַיִּזְזֶלְאֵל"** - בשני שואים. וכן **"וַיִּזְזֶצְאֵל"** (מו,כד), ואין לבטא את השוא השני כחיריק.
- **"וְעָרֵי וָאֲרֹדֵי וָאֲרָלִי"** (מו,טז) - הלמד רפה.
- **"אֲזִיזִי"** (מו,כא) - האלף בצירי והחית בחיריק והוא מלרע. **"וַיִּאָרְדְּ"** - הואו בקמץ והריש בשוא.